

אלו מרפות פרק שלישי חולין

מסורת הש"ס

(א) ענין חוס' לעיל מד:
ד"ה הריב חוס' ע"ו.
ד"ה המלך, (ב) ענין חוס' חסא
חסא בר נתן כך חסא
בדל"ס ובי"מ מפרשי
ד"ה אברהם, (ג) לעיל טז:
(ד) לעיל מה: ע"ש,
(ה) [תוספתא ספתי ע"ש]
ו' ש"ל ו' חיל רשי
הכיות ו': ד"ה כיון וכו'
והא תכלה וכו' יתירא להביא
תכל ע"ש הדקדוק, (ו)
הקנה ובי"מ במישי
שכלפס, (ז) ש"ל מחטן,
(ח) תכל תכלי דקמח וכו'
ומח' ד' דקמח, (י) ב"ס
סוף: לראש, (יא) ב"ס:
עצביות,

תורה אור השלם

1. דְּבַר אֶל אֲחֵיךָ וְאֶל
בְּנֵיךָ לֵאמֹר כֹּה תִּתְּרֻכוּ
אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲמֹר
לָהֶם: בְּמַדּוּר וּכְגו'
2. וְאֶבְרָכָה מְבָרְכֶיךָ
וְיִמְקֻלְךָ אָזָר וְנִבְרָךְ כִּךְ
כָּל מִשְׁפַּחַת הָאֲדָמָה:
בְּרֵאשִׁית י"ב
3. וְהִקְרִיב מִזֶּבֶחַ
הַשְּׁלָמִים אִשֶּׁה לַיהוָה
אֶת הַחֶלֶב הַמִּכְסֶּה אֶת הָעֹלָם
וְאֶת כָּל הַחֶלֶב אִשֶּׁר עַל
הָעֹלָם:
וַיִּקְרָא ג

הגהות הב"ח

- (א) גמ' אמרו להא קמיה דמר זוטר:
(ב) שם דתניא את החלב כ"ל ותיבת כל נמחק:
(ג) רש"י ד"ה מכשיר כיון דבסמפונא רבה אישתכח:

לעזי רש"י

פנצ"א. בטן, הקיבה
הראשונה של מעלי גירה.
דובלו"ן. קפל של שומן
בקיבת מעלי גירה.

מוסף רש"י

בערובי בית הכנסות. גוף.
 הכנס שקורין דורשין.
 זה ענין פועל דורשין.
 ותומו עשי כמין כוס, עובי
 וזה הסטודן דופן כפולה
 נדנאן הכללים וזה פועל
 גמון (שבת דל וכו').
 טורח (דל). מקום י.
 חזק הכנס מן המן להמסג
 קריי ציח הסטודן עשי
 ענין כוס ויש זה קבי
 שמו ענין עשי כללי
 כללי ונדנאן וכללי
 דורשין ונדנאן ונדנאן
 מחובה גמון עובי ומסוך
 עובי אפסר זה שאל
 נדנאן כולו (חבובות) שם
 מצד אחד און המסג
 נראה אלם חבובות (שם)
 ענין נקב אלם אפסר (שם)
 הכללים (שבת שם) מחובה
 ענין ואל נקב נקב
 מופלג (טורח) שם. בשרה.
 שאלו ואל נקב (חבובות)
 שם. שחזרי סומתו (שם)
 שחזרי סומתו (טורח) שם.
 משני צדדיו. שחזרי.
 שם. שחזרי שחזרי
 (שבת שם). ליממון
 גדול. אמצעי שחזרי
 (לעיל חת).

עוֹבֵי צִיָּת הַחוֹסוֹת. בְּסוֹף הַכֶּרֶס שְׁקוֹרִים פִּנְגָּ"א י"ב שַׁעֲשׂוֹי כְּבוֹעַ וְשֵׁפֶת דּוֹפֵנו כְּפוּלָה שְׁמִי דְּפֹתֵנו אֲדוֹקִין וְזוֹ וְשׁוֹמֵן מַחֲבֵדִין וְקוֹרִין לִי דְּוִנְלוֹן^א: מֵדֵא אַחֵד. שְׁנִקְבָה אֶת דּוֹפֵן הַפְּנִימִיִּים וְלֹא נִקְבָה אֶת הַשְּׁמִית: כִּשְׂרָה. שְׁחִצְרָתָה מְגִינָה עֲלֶיהָ: מִשְׁנֵי לְדִין. שְׁנִקְבָה יֵאֱשָׁנֵית וְיֵאֱלָה לַחֲלֹל הַגּוֹף: טֵרְפָה.

וְלֹא אֲמַרְיִין יֵיכָד דָּלָא נִקְבָה אֲרָא בִּאת אֲחֵת אִי קוּפָא לְבֵר שְׁנַמְלֵאט קוּפָא שְׁלֵה תַּחְוָבָה דְּדוֹפֵן וְפִיה כּוּלָה בְּחוֹךְ הַכֶּרֶס וְדִאי מַבְחוּךְ וְנִכְסָה שְׁנִקְבָה אֶת הַוּשֵׁט אוֹ כֶּרֶס אוֹ דִקִּין וְצֵאת לַחֲלֹל הַגּוֹף וְעַמְסָה חִזְרָה וְנִכְסָה לְעוֹבֵי צִיָּת הַחוֹסוֹת וְעִצְרָה כְּכֹר כּוּלָה אֶת הַדּוֹפֵן הַחִיצוֹן וְלֹא הַסְּקִינִי קוּפָא שְׁלֵה לְעֹבֵד אֶת דּוֹפֵן הַפְּנִימִי דִאי מַצְפִּיִּים בְּאֵתָה וְעַכְשָׁיו יֵאֵל מַתְחַלֵּת

ללאת דרך עוזי בית הכסות אין דרך
הקופא לנקב וימא טרפה אלל
מדקמי כשרה שמעין מינה כל היכא
גדמלנו למייר סמפוטא נקט ועל
כנון הכא דלייר דרך הושת באת עד
הלום ועשוי היא ממתלת נקב
ואפילו קופא לבר לא טרפינ: **אורלין**
ומסקין דקופא. ומתוך הדחק נכנסה
קופא שלה בצצר הילכ אע"ג דקופא
לבר הואיל ולא חזינ נקב יואל לתוך
כשרה: **הונא** מל נכנסה אלל דרך
נקזי נקבז שרז נכנסה אלל דרך
הושת ונקבה כסס או וושט או דקין

והלכתא תתלינן אמר
אבהו אבא מריש כ
תלינן אמרוה (6) ק
בריה דרב מרי ולא ק
כוותיה דאבוה דאבא
(7) בוזב מורנא פליגי
ורבנן חד אמר קודם
לאחר שחיטה פריש
פריש: ר"ש אומר עד
בר תחליפא א"ר ירמ

גרעין של תמרה: **סימפונה**. דכד
נקט ועל. דרך הקנה נכנסה לחי דרך
הוושט נכנסה אינה ראויה לנקב כלום
לנלאת משם ולחזור וליכנס כאן דרך
נקב: **ואע"ג דלא נפקא**. שאינה יכולה
לנלאת דרך הסמפון כשרונין להוציאה
לפי שהסמפון לחוק: **מירבל הוא**
דרציל. על ידי נעווע שנענעה הבהמה
בהליכתה ימים רצים נכנסה תמיד
מעט מעט במקום דחוק שאינה
יכולה עכשיו לנלאת. **מירבל** לשון
כברה שמנענעים אותה כמו אייתי
ארבלל וקמרבל כללו מציאות (ד"מ טו):
מיצוע בוע. (אי) במחט ומאלן דטריף
במחט טריף נמי זהא: **לאכילה**.
האכולין אותה כמו שהיא: או ע"י
סמנין. כשמערבין סממנין
המאירין את העינים אף היא מסייעה
עמם: **אוווא** **בוואו** **ריאה** **ידרה**
נארבעה. כשהאוזן נלחם צדיקר ריאה

שלה שזה ד' לפי הסממנים מעוצרין זה: ואי ס' ד. כמות שהיא מ' גרסינן ואי ס' ד' לאריליה לניקוט צוזאל וליכול: היכא דמשמשא ידא וכדמומה אני בכל מקום שהוא יודע שיכול לתלות כגון נקב העשי בסבין כלי. מריש דרשנין המשמיעין לעס את דבריו כשהיה דורש: אבוא דאנז מעיים והחזירן כשרן נקובין אין אומרים במקום נקב נקב: מורגא. ת. וטרפה: מלך ערצא. הדר עברצייס: אין הלכה דרבי שמעון קא' ואם מה בידך. רב ציבי שיליה לרבי זירא: ואין הלכה דרבי שמעון הפסוקות סתם בגמרא: דהניס. שהקבה ניתנה להם מאת זוזיא והוציא הימיה ולא שתכח צוסי ונאמר: ישמעאל כלה מסיעה דרגי. הדיא מסיעה לתם: אבא אברכס. רבי ישמעאל מוקי אכאהני עקיבא נמי אית ליה ברכה לכהניס מקרא אחרינא: במקום ברכה ליש

ממ.

עין משפט
נר מצוה

ק"ו א ב מ"י פ"ו מהל'
שחיטה הל"ב סמג
עשין סג טו"ש"ע יו"ד ס'
מח סעיף ח:
ק"ח ג מ"י שס (פ"ה)
[פ"ו] הלכה ט סמג
שס טו"ש"ע יו"ד ס' מח
סעיף ז:

קייט ד מי' שס [פ"ו]
הלכה ז סמוג שס
טוש"ע יו"ד סי' מז סעיף
ט:

קב ה ו מיי פ"ו מהל' שחיטה הלכה יב והלכה טו סמג עשין סג טוש"ע יו"ד סי' לו סעיף ה: ו [מיי] שם הלכה טו טוש"ע סס:]

שיטה מקובצת

א משני צדדין שזקבה גס
השנית: **ב** דלא קבא אלא
אחא אחא ופוא: **ג** כל
היכא דמצין למימר:
מתחלקין לסמפנות
בראיה **ד** בראשן וייל
שונכוס: **ה** מיכוד בנ
בכחט ומאן: **ו** כשמערבין
מזמא סממנים המאירין:
קורת הירא: **ז** צפוני:
ומשיבת האחרונים
נפסקו ההלכות הללו:
ישעמאל הכנא מסייע
כתי דרי' כהן היה להדינו
ר' ישעמאל כל אלישע
כ"ג ומסייע כהנים תמיד
הוא עוזר:

רבינו גרשום

[illegible]

אבל דויתא מבוע בוע. פירש הקונטרס ולמאן לחייש במחט חייש נמי הכא ואם כן הוה דלא כהלכתא דקיימא לן הלכתא כרבי יוחנן דמכשיר לעיל אבל נראה דלפילו רבי יוחנן במחט הוא דמליין שגאתה דרך הסמפונות אבל קשיימא דזיתא שהם גסים ואינן יכולין לבא בזיווח דרך הסמפונות חיישינן שמא ינקבה הושט וסור ונכנס בצד: **בהלים** נהגו בו חיתר. ה"ה ישראלים וכהנים ננקט לפי שהקבה ניתנה לכהנים:

מאי מסייע בהני. למשום פסע אחת לא היה קוראיו מסייע כהני: והקדוש ברוך הוא מסכים ע' יד.ס. ולרני יסמעאל לא אילעריך קרל להכי דפשיטול דמסכים כיון שזוה להס לנצרך:

ואברכה מברכך. ואפילו עוצדי כוכבים המזכרים את ישראל מתזכרין כדאיתא צירושלמי דזכרות דההוא עוצד כוכבים דהייז שנתא לרבי ישמעאל אמר לו מלתך כבר אמורה פירוש איני רצין להזכיר נך שלום שזכרמך כחובה מואברכה מזכרין: **שאמר** משום אבותיו מאי היא דתניא ב' פירוש קצלה

היתה בידו של רבי אושעיא דרבי
ישמעאל משום אבותיו המיר אבל לא
מתוך ברייתא זו דקדק ולא גרסינן
דברי רבי ישמעאל שאמר משום
אבותיו ולא דברי רבי ישמעאל קסם
דהא במסקנא מהפכין ליה ומפרש
דמשום אבותיו דקאמר רבי אושעיא
היינו משום אבותיו וליה לא ס"ל
והא דקאמר הכא שאמר משום אבותיו
מאי היא היינו אותה ברייתא שהמיר
רבי ישמעאל חלב הקיבץ שאתה
אומר שהוא משום אבותיו מאי היא:
לכא

בר אבא עד שתינקב לסמפון גדול יתיב רב אחא בר יתיב וקאמר אמר רבי מלוך א"ר יהושע בן לוי הלכה כה קאמרת אין הלכה כר"ש קאמר כי סליק רבי זירא ר"ש קאמר א"ר מלוך א"ר יהושע בן לוי הלכה כר"ש ויחייא בר אבא ורב אסי איקלעינן לאתריה דרבי מלוך הלכה כרבי שמעון ואמר לן אין הלכה כר"ש אמרי י א"ר יצחק בר אמי אריב"ל הלכה כר"ש ואין הלכה כקבה: אמר רבי יצחק בר נחמני א"ר אושעיא חלב בן היתר כרבי ישמעאל שאמר משום אבותיו וסימנך כהני מאי היא דתניא יכה תברכו את בני ישראל מדנו ברכה לישראל מפי כהנים לכהנים עצמן לא ואני אברכם הוי אומר כהנים מברכין לישראל ויך לכהנים רבי עקיבא אומר למדנו ברכה לישראל לא למדנו כשהוא אומר ואני אברכם הוי אומר והקדוש ברוך הוא מסכים על ידם אלא רבי עקיבא ה אמר רב נחמן בר יצחק² מואברכה מברכך ומאי לברכת כהנים במקום ברכה דישראל רבי ישמעאל מאי היא דתניא³ את⁴ כל החלב אשר על הקרב

וְהָיָה לְיִנְקוּט אוֹזוֹ שֶׁלֹּם עִם הַרְיָאָה צוּזֵא וְלִיכּוּל (ט) וְאֵיזֵי דְקֻאמֶר. הֵי
צוּזֵא. אֵיזֵי שְׁמַעְתִּי צְמִירָה הַחֲזָה שְׁמַתוֹךְ הַדָּחֵק הִיד קוֹרַעְתִּי צִפְרִנְיִי.
 שְׁתַּלְשֵׁלָה מַלְמַעְלָה בְּחוּקָה וְאֵחָד כִּי נִמְאָה שֶׁם נִקְבַּ: **וְהִילְכֵתָּ תִּלְנִין: מְרִישִׁי**
רַב אַחֵז: **דֵּהָ תִּלְנִין צוּזֵא.** דְּלֹאמַר בְּפ"ק (נָשִׁיל ט.) זֶה אֵזֵי וְנִטְלֵי אֶת זֵי
 שְׁמַעְתִּי הַיּוֹאֵלָה מִן הַרְיָאָה וְנִקְבָּה: **קוֹדֵם שְׁחִיטָה פְּרִישׁ.** מִן הַרְיָאָה וְנִקְבָּה
 ר. לֹא אִמֵּר הִלְכָה כְּרִבִּי שְׁמַעוֹן אֵלֶּה אֵין הִלְכָה כְּרִבִּי שְׁמַעוֹן קֻאמֶר:
 גְּמָרָא קֻא פְסִילוֹ. לִיה. יִזְבִּישִׁינָה הַחֲדָרוֹנָה נִפְסָקוּ הַלְבוּסֵי הַלָּלוֹ
 וְהִגְזוּ צוֹ הַיֵּתֵר לֹאכְלוֹ. וְיִמְשֹׁם רִבִּי שְׁמַעְלָל נִקִּיט לִיה: **יִסְמִינִךְ.** הַיּוֹאֵל
 וְהַתְּמִיד הוּא עוֹזְרִין וְיִמְקִיל לָהֶם וְלִקְמִישָׁה מִפְּשַׁע הַיּוֹאֵל: **מֵאי הוּא.**
 וְרִבִּי עֻקְבָּא מוֹרִק לִיה אִישׁ מִרְחָל: **וְאֵי מִסִּיעִי כְּהֵנִי.** הוּאֵלִי וְרִבִּי
 ג. אֵלֶּל בְּרַכְתִּי יִשְׂרָאֵל דְּהִרִי עֲדִיפָא דְּשִׁמְעַם שְׁמַתְצִרְכִּין הֵן עִם הַשָּׂאֵר:

חלז

ה' תלינן בזאב כלומר זאב שנטל בני מעיים והחזירן כשהן נקובין אמרין זאב נקבוח: מורנא. תולעת שמשתכח
מטה וטרפה אי לאחר שחיטה: מלך ערבה קאמרת כו' אינו א' לשום גנאי אלא מאותו מקום: ואת מה בידך ר'
משום דהקיבה אזיל לכהנים. ומאי מסייע כהני כלומר כיון דלר' עקיבא ברכה לכהנים מפי הקב"ה. ר' ישמעאל